

Q. K. 517, 12.

X 1996258

VVENDELINO VLIRICO
Rembdano

DOCTO ET IN-
GENVO IUVENI, CVM EI
Gradus Magisterij in inclyta Agento-
ratensium Academia decerneretur, à
Clarissimo Viro, IOANNE LVDOVI-
CO HAVVENREVERTERO, Medicinæ
& Philosophiæ Doctore, pro tempore
Decano spectabili. D. M. MELCHIO-
RE IUNIO RECTORE Magnifi-
co. Anno salutis reparatæ
CIC. IC. XIII. C. V. Cal.
Aprilis.

GRATVLANTVR AMICI.

ARGENTORATI.

Anno M. D. LXXXVII.

VT decet emeritos hylaris tibi grator honores,
Et quas iure tuo diues habebis opes.
Scilicet immensi sunt præmia tanta laboris,
Postquam militia pergraue pressit onus.
Quis procul huc quæso te longis misit ab oris?
Non sacra Tyrigetum numina cultus amas?
Hic ubi decliuis sinuoso gurgite Sala
Voluitur, & liquidas fluctibus auget aquas:
Hic ubi Castalijs extracta palatia Musis,
Principis æternum nomina fronte gerunt,
Qui licet aduerso superatus Marte tetendit
Cum manibus duro colla subacta iugo:
Et procul è patria (miserum) de conjugè raptus,
Dum pia pro Christo fortiter arma tulit.
Non tamen abstinuit vinclis & carcere liber
Natalis cernens dulcia rura soli.
Tum tibi sacratum rediuiuus Christe trophæum,
Et statuit Clario splendida tecta Deo.
Inde per innumeros sua florent pascua riuos,
Luxuriant veluti vere superba nouo.
Hospitis ergò sui, referent super astra, canentes
Certatim cygni nomina sancta ducis.
Quid? non pertraxit modò quæ caput altius effert,
Inter honoratas Lypfia docta scholas?
Ipsa nec immensi memorat sinus vltimus orbis.
Quam, simul exoriens occiduisque dies?
Seruat adhuc magni cineres quæ grata PHILIPPI,
Quò Charites tumulo ferta rosasq; ferunt.)
Quid moror? ecce dies præsentis numine monstrat,
Spectare Argyropes te voluisse domos.

Hic

Hic ubi Cæruleas excedit vertice nubes
 Turris, & Andromedæ sydera celsa petit.
 Non Europa parem, non quæ patet Africa tellus,
 Non alibi similem maximus orbis habet.
 Attamen est aliquid, celeris quo gloria surgit
 Maius, ut immensum ferre recuset onus.
 Dotibus Argentina tuis pro numine tanto,
 Mansuetam cælo porrige grata manum.
 Namq; tuam fecit Musas regnare per urbem,
STURMIVS illustri sanguine natus eques
 Nunc licet Elysij spaciatur lætus in hortis
 Hic tamen inuita morte superstes erit.
 Tum fuit ejusdem generosi nominis **HÆRES**
 Notus in Eois occiduisq; plagis:
 Protinus unanimi voto sacer ordo senatus,
 Tradidit accito regia sceptræ scholæ.
 Omnigenæ redijt subito facundia linguae
 Pulsaq; barbaries mox dedit alta fugam:
 Cumq; nouem Phæbus tum sponte sororibus urbem,
 Ingressus, firmam collocat ipse domum.
 Tum quos nulla prius flores hic viderat ætas,
 Fudit odorifero terra benigna sinu.
 Longum viue senex, tua flore nitentior omni
 Gloria cum roseo sole perennis erit.
IUNIVS illustri doctrina & laude secundus
 Sceptræ tenet. validi pectoris illud opus.
 Eloquioq; potens, varijs virtutibus auctus,
 Illustrat scriptis abdita quæq; suis.
 Tullius esset adhuc super ô, certare videres,
 Tanta labris (mirum) copia mellis inest.

Arguto sequitur spectabilis ore Decanus,
 Cui minor egregius cedit Aristoteles.
 Post alij proceres & longior ordo senatus
 Aonij, properans Musa referre vetat.
 Finiturus eram sed non pia causa volebat:
 Gratia promeruit meq, meosq, sonos.
 Spiritus haud vnquam vitalis OBRECHTE relinquet
 Te tacitum, donec pectoris vllus erit.
 Hospes ego veni latam peregrinus in urbem,
 Ciuibus ignotus, non tibi visus eram.
 Ecce diserta volat quocunq, per ora virorum
 Scauola doctorum praeses acutus adest:
 Hic modò sacrarum sapiens aenigmata legum
 Explicat, & tenebris admouet arte diem:
 Verbaq, cum fundit, rorati nectaris instar,
 Suavis honorato profluit ore sonus.
 Et modò supplicibus reserant oracula valvae
 Participat cunctos Delius alter ope.
 Vir celebris salue, quo non humanior vllus,
 Non prior officijs ingenioe prior.
 Luce noua, media, te sera nocte canemus
 Aurea cum niueos Cynthia flectit equos.
 Sic tetigi quorum VVendline instructus ab arte
 Moribus &, posthac, euge, MAGISTER eris.

Mauritius Disdorpius Holsatus

ALIVD.

Vltima lux aderat: sacras properabat ad aedes
 V ulgus, & ad solitas parua iuuentia scholas.

Ecco

Ecce relinquentes Heliconis culmina montis
 Naiades aderant, Pieriusq; chorus.
 Ducebant læta choreas per prata Camæna,
 Edebat suaves turba nouena modos.
 Laudes & superis sueto non more canebat
 In solitis summas Musica turba scholis.
 Non erat & tota spaciosa mæstus in Vrbe,
 Vrbs ex argento nobile nomen habens.
 Suauifono subito resonabant sidera plausu
 Vox longe humano suauior ista sono.
 Latabar tacite sonitus vestigia flectens,
 Rumoresq; nouos, dulcisonumq; melos.
 Ingredior dum Musarum venerabile templum
 Castalium, sacras Pieridumq; domos:
 Vna nouem reliquas præstans venit ecce sororum
 Saltans Calliope, & alia verba sonans.
 Rhene faue Musis, montes, syluæq; resulent,
 Et valles resonent iubila grata Dijs.
 Miscentesq; manus manibus pueri atq; puellæ
 Dilecta, celeres ducite queso choros.
 Ecce venit iuuenis **VENDLINVS** veste recinctus
 Nata contexta Palladis arte Iouis:
 Splendenti forma, clarisq; parentibus ortus:
 Integer & vita, doctus & arte, pius.
 Scilicet hic nobis cantandus & huic tribuenda
 Tandem sunt studijs præmia digna suis.
 Verum, non dulce malum, non ocia praua
 Rari vel mores non meruere sui.
 Illius ad pietas meruit, doctrina fidesq;
 Nota, labor, virtus eius, & omne decus

Gratos nam liquit fratres. pulchrasq; sorores.
V iuentemq; senem cum pietate patrem.
Sæpius haud timuit conscendere culmina Pindi
M ontis, & Aoniæ quærere fontis aquas.
Ac duros metuit retro non ferre labores,
G auisus varias carpere sæpe rosas.
Isc a vbi dicta: velut manibus iactata sagitta
S altus sic repetens Calliopea fugit.
Tales à Musis qui iam tribuuntur honores:
E rgò tibi partum gratulor atq; decus.

Henricus Bittnerus.

ALIVD.

Ceu sequitur corpus tacito pede mobilis umbra:
Musarum studium sic comitatur honor.
Est sua virtuti merces, sua gloria Musis:
Quisque labore suo præmia digna capit.
Quis siquidem Marti sese committat iniquo?
Egregiæ laudis in comitetur honos.
Quis mercatorum tumidis se crederet vndis?
Quis miles toties sumeret arma feroc?
Armis quis patriam sumtis defendat amicam:
Eximium si non speret & inde decus?
Artes Musarum sic nemo disceret vnquam:
Spes nisi discentes vrgeat alma lucri.
Ergo cum fueris Musarum castra secutus
Strenuus: ecce tibi lausq; decusq; datur.
Ecce tibi tribuunt vltro sua munera Musæ.
Dignaq; pro multo dona labore ferunt.

Inde

Inde Magisterij titulis gratantur honestis
Ponitur inq; caput pulchra tiara tuum.
Articulosq; tuos rutilum circumplicat aurum
Praelatoq; puer lumine monstrat iter.
Munera Virtutis sunt hæc, mercesq; laborum
Hinc manet, & nomen claret ubiq; tuum.
O decus eximium: appellat te Musa Magistrum:
O famam nullo qua peritura die.
Ergo ego fausta tuo ceu par est, grator honori:
Hocq; vnum tantum supplice voce peto,
Det tibi VVENDLINE, vt feliciter omnia cedans
Numen diuinum: tergeminusq; DEVS.
Hoc igitur leto, quo conuenit accipe vultu
Accipe sincera pignus amicitiae.

ἘΠΕὸΣΙΧΟΝ.

LVCenti hICastans ornat teLaVde IVVenta:
Gratantur CVnctI talla Dona tibi.

Petrus Prem Ienensis

ALIVD.

QVod VVENDLINE tui capitis perbella tiara
Tempora nunc cingit, commeruit pietas.
Quodi digiti molles aurofulgent rutilante:
Virtutis precium, præmia grata capis.
Quod pueri gestant codicet, tedasq; nitentes:
Quod tandem leta fronte MAGISTER ades:
Doctrina, studij, virtutis parta trophæa
Quis neget esse tuæ sedulitatis opes?

Non

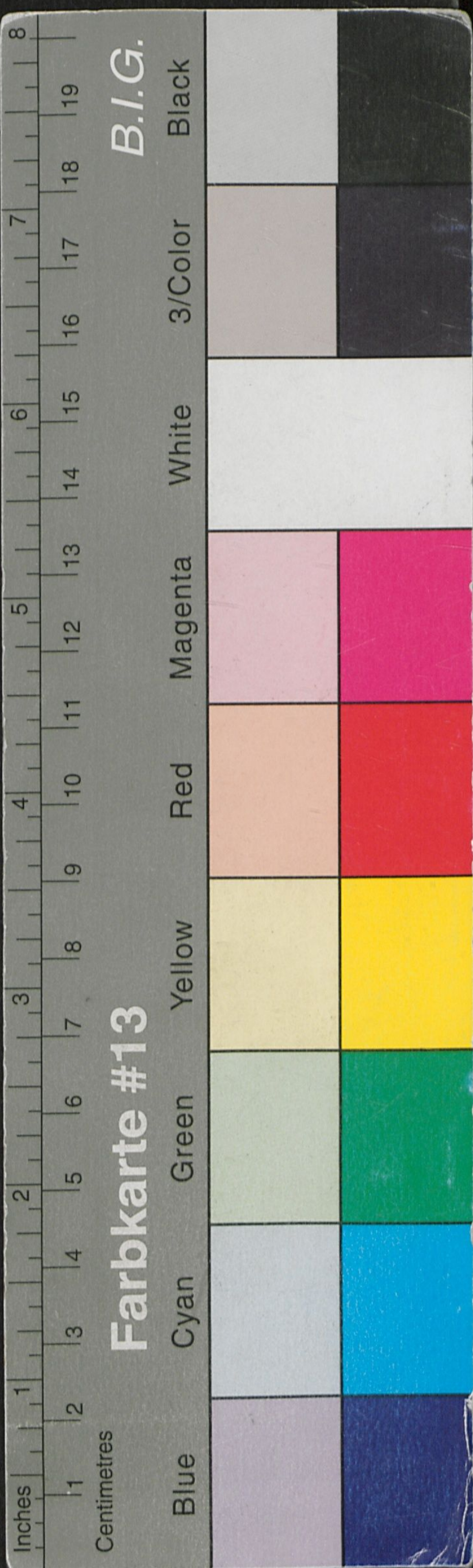
942
Non etenim somno multum te membra dedisse,
Aut vita tempus contribuisse iocis
Arbitror, ingenuis tantum cum dona ministros
Phœbus militibus, qui pia castra colunt.
Militis officio functum te nemo negabit:
Hoc testatur enim docta caterua virum.
Testantur socij studiorum: Comprobat idem
Ipse locus, quo tu conspiciendus ades.
Gratulor ergo tibi merito de nomine tanto
Et laudis titulo prospera quæq; precor.

M. Samuel Lautenbach.

ALIVD.

Ουδέν, ἀεργίῃ μέγαν ἄσπετον αἶνον ἔπιουσεν:
Κῦδος ἀταρπυκινῶς ἐγλυάλιζε πονοῦ.
Τον δ' ἔπεσιν γλυκεροῖσιν Ὀκλείεσσιν αἰδοί:
Μουσάων ἐρατὸν δῶρον Ἰπτισάμμοι.
Ἀτρεκέως ἰάσθ' ἐρεῖν ΧΑΡΙΕΝ χαρίτων Φίλε Φαίνεις:
(Τῆς ἀπὸ γὰρ χάριτος πῦνομα σείο λάβεις.)
Ποκαλίμας μὲν πρῶτα θεὸς φρένας: εἶτα ἔδωκεν
Ἰδρεῖην μύθων: ἀνθεα πτερίδων,
Θεῖον ἐπειταλοκῆα, καὶ εὐθεον ἄνδρα: Φαινόν
Ὀυμμα χριστιανοῖς, καὶ μέγα κάρη, εἰοῖς,
Υτάπον κύριον τρεῖν ὄνομι ὑπέροχον ἄλλον:
Ὀνομι ἀπειρέσιον, νόσφιν ἐὼν πέρασ.
Εὐχομι ἄρ' ἐκ μεῖο κραδίης, χάριν εὐχαριν ὄφρα,
Δία χαρίζηται σοὶ ΧΑΡΙΕΝΤΙ χάρις.

Petrus Linck Smalchaldensis.

Q. K. 517, 12.

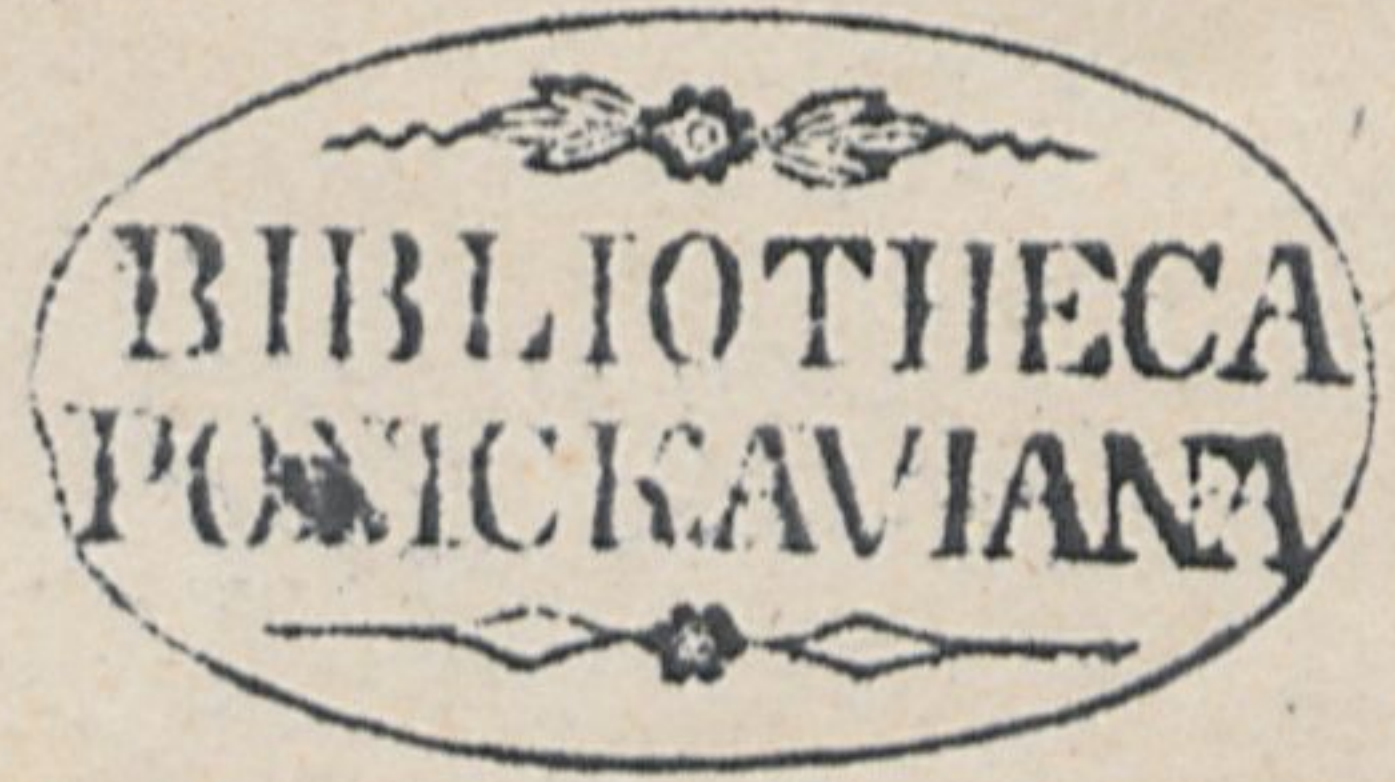
VVENDELINO VLRICO
Rembdano

DOCTO ET IN-
GENVO IUVENI, CVM EI
Gradus Magisterij in inelyta Agento-
ratenſium Academia decerneretur, à
Clariffimo Viro, IOANNE LVDOVI-
CO HAVVENREVTERO, Medicinæ
& Philoſophiæ Doctore, pro tempore
Decano ſpectabili. D. M. MELCHIO-
RE IVNIO RECTORE Magnifi-
co. Anno ſalutis reparatæ
CIC. IC. XIII. C. V. Cal.
Aprilis.

GRATVLANTVR AMICI.

ARGENTORATI.
Anno M. D. LXXXVII.

X 1996258

